

ANIELA MAŚLANKIEWICZ, JAN MAŚLANKIEWICZ

Warszawa, [brak] września 1984 r.

Żydowski Instytut Historyczny

w Polsce

Warszawa, al. Świerczewskiego 79

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o przesłanie naszego oświadczenia Instytutowi Pamięci Narodowej [Instytut Pamięci Męczenników i Bohaterów Holocaustu] Yad Vashem w Jerozolimie o pomocy, jakiej udzieliliśmy obywatelom żydowskim w czasie okupacji hitlerowskiej w Polsce w latach 1939–1945.

My, niżej podpisani:

- Jan Maślankiewicz, ur. 1 września 1916 r. w Warszawie,
- Aniela Maślankiewicz, ur. 27 maja 1919 r. w Warszawie

zamieszkiwaliśmy w okresie okupacji w Warszawie przy ul. Wroniej 38, a obecnie [mieszkamy] w Piasecznie k. Warszawy [...].

W 1941 r. moja żona Aniela Maślankiewicz z trojgiem dzieci zamieszkiwała w okresie letnim w Piasecznie, gdzie posiadaliśmy domek letniskowy. W czasie swego pobytu poznała Helenę Poper i jej córkę Kamilę pochodzenia żydowskiego. Nawiązana znajomość przyczyniła się do odstąpienia naszego mieszkania na okres szeregu zimowych miesięcy Helenie i Kamili Poper (lata 1941–1942). Dom nasz, w którym zamieszkiwaliśmy, sąsiadował z koszarami niemieckim (budynek szkolny), a tak usytuowane schronienie pozwoliło im na spokojne przeżycie szeregu miesięcy.

Pozwalamy sobie zaznaczyć, że kierowaliśmy się tylko względami humanitarnymi, zarazem zdając sobie sprawę z ewentualnych nieszczęśliwych następstw.

Podajemy adresy pani Heleny i jej córki zamieszkujących we Francji w celu potwierdzenia przez nie naszego oświadczenia:

[...]

Paris X,

[...]

Paris (20).

Przez pewien czas utrzymywaliśmy z wyżej wymienionymi korespondencję, która z niewiadomych przyczyn została przerwana (załączamy ostatni list pani Poper z 20 grudnia 1972 r.).

Ponadto w czasie strasznej okupacji niemieckiej los związał nas z nieżyjącym już Adamem Landauem [Landauem], pochodzenia żydowskiego, przed wybuchem wojny [zamieszkującym] w Warszawie przy ul. Łuckiej 2.

Jego wygląd i akcent pozwolił mu na przeżycie okupacji po stronie aryjskiej, brał udział w Powstaniu Warszawskim. Z Adamem Landauem zapoznałem się podczas pełnienia służby w Milicji Obywatelskiej [straży obywatelskiej?] w Warszawie przy ul. Miedzianej 6.

Z chwilą powstania getta warszawskiego rodzina jego, składająca się z żony i syna, została wysiedlona do getta, a ob. Landau zmienił nazwisko na Laskowski i pod tym nazwiskiem walczył w powstaniu. Znajomość nasza i wspólne przeżycia zbliżyły nas do tego stopnia, że Adam przez szereg miesięcy zamieszkiwał z moją rodziną w Piasecznie w latach 1942–1943, a z chwilą likwidacji getta warszawskiego syn jego Ryszard został wyprowadzony przez sądy na stronę aryjską. Adam, nie mając gdzie go przechować, przywiózł go do Piaseczna, gdzie zamieszkał wraz z moją rodziną.

Ryszard Laskowski (ewentualnie Ryszard Landau) przetrwał okres okupacji. Adresu jego nie posiadamy, prawdopodobnie zamieszkuje w Ameryce i jest zawodowym skrzypkiem.

Wymienione w naszym oświadczeniu osoby, z wyjątkiem Adama Laskowskiego, żyją, a pomoc, jakiej im udzieliliśmy, była bezinteresowna. Przesyłamy nasze pismo w celu wykorzystania go przez Instytut Yad Vashem w Jerozolimie.

Aniela Maślankiewicz

J. Maślankiewicz